

ሰነፍ ቢመክሩት ውሀ ቢወቅጡት ከመባል ያድነን

ሀማ ቱማ

የሀገርና የወገንን ዋና ዋና ጥቅሞች ለማስከበር ህይወታቸውን የሰጡ ጀግና ሰማዕት አርአያነት ተረስቶ ዛሬ ፖለቲካው ለራሱ አያውቅ ጠንቋይ ሊባሉ በሚገባቸው ተጨናንቆ የሀገርና የሕዝብ መከራና ሰቆቃ ተባብሶ ይገኛል። የሀገራችንን የወደፊት ዕጣ ለባዕድ መስጠቱ ጅልነት ነው በሚልና የአሜሪካው አዲስ ፕሬዚዳንት ለሀገሩ ጥቅም የቆመ እንጂ የኢትዮጵያ ቤዛ አይደለም ብዬ ትችት በማቅረቤ ማንታቸው ግልፅ ያልሆነ ኢትዮጵያውያን ውጉዝ ከመ አርዮስ ሁን፤ እንጦርጦስ ያውርድህ፤ አባማዬን ለቀቅ እያሉ የዘመኑን ኢ ሜይል መልዕክት አዥጉድጉደውብኛል። ሞኝ መካሪውን ባለጌ አክባሪውን አይወድም የተባለውን ያስታውሰኛል።

ሕዝብ የራሱን ሀገር መጠበቅ አለበት ተብሏል። ማንም ሀገር ለሌላው ጥቅም ሲል መስዋዕትነትን አይከፍልም። ጣልቃ ከገባም ለራሱ ብሔራዊ ጥቅም ብቻ ነው። በሁለተኛው ዓለም ጦርነት ጊዜ የእንግሊዝ ወታደሮች አዲስ ደዘው ኢትዮጵያ የገቡት ኢትዮጵያን ለመጥቀም እንደልነበር ሳይውል ሳያድር ሀገራችንን ሊቆጣጠሩ ሲጥሩ የታየ ጉዳይ ነው። የታንዛኒያ ወታደሮች ዩጋንዳን ወረው ጨቋኙን ኢዲ አሚን ሲያባርሩ የራሳቸውን ጥቅም አስጠባቂ አቦቴን መልሰው ከስልጣን ማስቀመጣቸውና ዩጋንዳንም መበዘበዛቸው ይታወቃል--አቦቴ ከአሚን ባልተናነሰ የዩጋንዳን ሕዝብ ፈጅቷል። አሜሪካኖች በቪየትናም ትላንትና፤ በኢራቅና አፍጋኒስታን ዛሬ ለሀገሬው አስበው እየሞቱለት ነው የሚሉ ካሉ መቸም ሳይጨፈኑ ሊሞኙ የቆረጡ ብቻ ናቸው። ወያኔም ሰማሌን የወረረው ለሰማሊያ ሕዝብ ጥቅም ቀርቶ ለኢትዮጵያም ሕዝብ ጥቅም አልነበረም--ያደረሰውን ጥፋትም ዓለም ታዝቧል። በአጭሩ ባለቤቱ ያቀለለውን አሞሌ እንዲሉ ሕዝብ ለገዛ ሀገሩ ሊሰዋ ካልተነሳ ማንም ሀገሩን ነፃ አያወጣለትም። ይህን መሰረታዊ ሀቅ መረዳት ያቃታቸው ዜጎች ግን ነጋ ጠባ ባዕዳን--እንዲያውም አንዳንዶቹ የኢትዮጵያ ጠላቶች የሆኑትን-- ሲማጡና እርዱን ብለው ሲወተውቱ ይደመጣሉ። በአሜሪካ ጥቁር ሰው ፕሬዚዳንት ብሎ መመረጡ ታሪካው መሆኑ እንዳለ ሆኖ ግለሰቡ አሜሪካዊ እንጂ ሌላ ባለመሆኑ የተመረጠው የአሜሪካንን ጥቅም በቅድሚያ ለማስጠበቅ ነው። በምርጫ ወቅት ተወዳዳሪዎች ከሰማይ ዳቦ እናወርዳለን ማለታቸው የሚጠበቅ ቢሆንም አዲስ የፖለቲካ መስመር እንቀይሳለን የሚለው አፍሪካን በተመለከተ አሮጌውን ፖለቲካ አዲስ ብሎ ሰይሞ መቀጠል መሆኑን በቢል ክሊንተንም ጊዜ ያየነው ነው። የአሜሪካ የውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር ሂሳብ ክሊንተን በአሁኑ ጊዜ በአፍሪካ የምታደርግዎት ጉብኝት ይህንኑ ያሳያል። በሙስና የተጨማሪቱን የኮንጎውን ካቢላ፤ የአንጎላውን ዶስ ሳንቶስ፤ የኬንያውን ኪባኪና ናይጄሪያን የምትጎበኘው መስመር ለውጡ፤ የሕዝብን መብት አክብሩ ብሎ ለመከራከር ሳይሆን በተለይ ሀብታም ከሆኑት ሀገሮች (ኮንጎ፣ናይጄሪያ፣አንጎላ) ጋር የንግድ ግንኙነትን ለማጠናከር ነው። አሜሪካ 26 በመቶ የዘይት ፍጆታዋን የምታመጣው ከአፍሪካ ነው። ወርቅ፤

አልማዝ፤ ዩራኒየም፤ኮልታን፤ቡና ፤ካካዎ ወዘተ የሚጫነው ከአፍሪካ ነው። በመሆኑም ከኢክዋቶሪ ያል ጊኒ እስከ አንጎላና ኮንጎ ያሉትን አምባገነኖች እሹረሩ ማለቷ ቀጣይ ነው። አሜሪካ ራሷ የኮንጎን ማዕድን ውጤት በመፈለግ ነው የምስራቅ ኮንጎ ሕዝብ መከራ ተባብሶ፤ ከመቶ ሺ ያላነሱ ሴቶች የተደፈሩትና ከ 5 ሚሊዮን ያላነሱ የኮንጎ ተወላጆች ያለቁት።ክሊንትን የተቃቀፈችው መሪ ካቢላ ወታደሮች የዚህ ግፍ ዋነኛ ተጠያቂ መሆናቸው ለማንም ስውር አይደለም።መለስም አሜሪካ ባዘዘው ይጣዳልና ከፍርፋሪው ድጋፍ ይቋደሳል፤የአባማው ባልስልጣን ጆኒ ካርሰን ይህን ግብዝ አረመኔ ለኢትዮጵያ ዲሞክራሲን ያመጣ ብሎ ማወደሱ በባዶ አይደለም።

የአንድ ሀገር ሕዝብ ኅንበስ አንገት ደፋን ትቶ፤እምቢኛና አመፅን አስቀድሞ መገኘት ግዴታው ነው። አምላክ ይጠብቃቸው ብሎ በጎችን ደጅ አያሳድሩም-- ከተበሉ ጥፋቱ የባለቤቱ ነው። ሀገርም በወረበላዎችና ገንጣዮች ስትብጫጨቅ ከንፈርን እየመጠጡ ወይም የባዕድ ነፃ አውጪ እየጠበቁ መቀመጥ ደግሞ ከስህተተም በላይ ኃጢያት ቢባል ማጋነን አይሆንም። የሕዝብን መብት እናስከብራለን፤ ሀገሪቷንም እንጠብቃለን ብለው የተነሱ የፖለቲካ ድርጅቶችም የሀገራቸው፤የአካባቢውና የዓለም አቀፉ ሁኔታ ባዳ ሆኖባቸው፤ከምስጢረ ሥላሴ በባሰ ረቆባቸው፤ ወዳጅና ጠላትን መለየት ተስኟቸው ነጋ ጠባ ድርሳነ አባማን ቢያነበንቡ ብሩህ ቀን መቸም የሚመጣ አይሆንም። ተጨባጩን ሁኔታ በሚገባ ሊረዱ ከቻሉም ከሚከተሉት የትግል ግብ አንፃር ምን መደረግ አለበት፤ ከማን ጋር ማበር መተባበር ግድ ይሆናል ለሚሉት ጥያቄዎች ትክክለኛ መልስን መስጠት ይችላሉ። ስለዚህም ከባዕዳን በፖለቲካው መስክ ድጋፍ ለማግኘት መጣርና ሁሉንም ግዳጅና ስራ ለነሱ አሳልፎ ሰጥቶ ነፃነትን ከአሜሪካና ሌላ ቦታ መጠበቅ የተለያየ ጉዳይ መሆኑን ሊገነዘቡ ይችላሉ ማለት ነው። ሞኝ አሞራ የአባቱ ዋሻ ይጠፋዋል እንደተባለው የሀገር ጠላት ተረስቶ ወዳጅ የሚባልበት ሁኔታም ያከትማል ማለት ነው። ለዚህም ነው አባማዬ አባማዬ በልኩና በቦታው (በዚያው ሰውዬው ባለበት) ሆኖ የኢትዮጵያን ህልውናና ጥቅም በተመለከተ ግን ከኢትዮጵያ ሕዝብ ሌላ ለሀገሩ የሚቆረቆር አለመኖሩን በጊዜ መረዳት የሚያስፈልገው። ለኢትዮጵያ መስዋት ያለባቸው ኢትዮጵያውያን ናቸው እንጂ አሜሪካ ዕድሜ ለአባማ መጥቶ ይሞትልናል ብሎ መጠበቁ ኢትዮጵያዊ ጠባይምታሪክም አይደለም። የሙሶሊኒ ፋሺስት ጦር ሀገራችንን ሲወር አርበኞች ጦር ጋሻ፤ አልቤን መውዜር፤ ሀገር ፍቅራቸውን ይዘው ተነሱ እንጂ ያውም በጊዜ ያልመጣን የባዕድ እርዳታ አልጠበቁም። ጣሊያን ኢትዮጵያን ሲወር ምዕራብ ሀገሮች ደግፈውታል። ሕዝብ በትግሉ ሀገሩን ሊያስከብር ከተነሳና በመስዋዕትነቱ መቁረጡን ካስተጋባ አዳማጭና ረጂም ሊያገኝ ይችላል። ካንጀት ካለቀሱ እምባ አይገድም፤ደፋርና ጢስ መውጫ አያጣም ሲባል እንደነበረው ሁሉ ሕዝብ ቆርጦ ከተነሳ ለሀገሩ ስርየት መፍትሔን ያገኛል።

ይህ እውን ይሆን ዘንድ መስዋዕትነትን መድፈርና መክፈል የግድ ነው። ዛሬ ታሪክን እንደ ሰካራ ም መኪና ነጂ የሚገጩና የሚጨፈልቁ በዝተዋል። የሀገራቸውን ታሪክ ማወቅ ሲገባቸው አሉባ ልታና ክለሳን የሚያቅፉና የሚነዙ ጥቂቶች አይደሉም። የታሪክ መምህር ነን ባዮችም ከዚህ

ጥፋት ነፃ ሆነው መገኘት አልተቻላቸውም። ለምሳሌ በቅርቡ አንድ አወቅኩ ባይ ሲፅፍ የሕዝብ የየካቲት አብዮት መንግስቱን ለስልጣን አበቃው ብሎ የሌባውን ወንጀል በሕዝብና በአብዮቱ ላይ ይጭናል። ያ አረመኔ ስርዓት በሕዝብ ላይ ያወረደውን ሽብርና ፍጅትም ሸፋፍነው ትዝታቸውን ዛሬም ወንጀላቸውን በመከላከል ሞልተው በመፅሀፍ መልክ የሚያቀርቡ ብቅ ብቅ ብለዋል። በዛሬው ዋና ጠላት ላይ ትኩረት ይደረግ መባሉን በሞኝነት የወሰዱ እነዚህ በሀገር ውስጥና ባዕድ ሀገርም ያሉ በደም የታጠቡ ሽብርተኞችና ወንጀለኞችን ትኩረት ሰጥቶ መታገልና ማጋለጥ አስፈላጊ እየሆነም መጥቷል። ይህ ታሪክን የመበረዙ ጥቃት ለሀገርና ለወገን የተሰጡትን በማክቸል ላይ የተመሰረተ በመሆኑ የትግልም ሆነ የፖለቲካ ይዘቱ ጨቅይቶ ሀቀኛ ገፅታው የሚታይ አልሆነም። ሀገር ማዳኑ ተጋድሎ መስዋዕትነትን ይጠይቃል። አባ ገብረ መድህንን ሳይሆን አቡነ ጴጥሮስን፣ ክህደቱን ሳይሆን እነ ወብሸት ረታን፣ ምህረት ጠያቂውን ሳይሆን እነ ተስፋዬ ደበሳይን፣ ተካልኝና ሙሉጌታ ዜናን፣ ዳሮና ፅጌን ይፈልጋል። ለሀገር መሞት ህይወት ዳግም ትንሳዔ ልደት የሚሉትን ይሻል። አባማ አድነን ባዮችን ሳይሆን ፋኖ ተሰማራ በዱር በገደሉ ትግሉ እንዲካሄድ የሚሉ ጀግኖችን የት አሉ ይላል።

የፖለቲካና የተቃውሞ ይዘቱ ሳርንቶ ተገኝቷልና ዛሬ ካለው ስርዓት ዋነኛ ተጠቃሚዎች የስርዓቱን ውድቀት ፈላጊዎች መስለው መገኘታቸው እየታየ ነው። ከንቱ!! በተለጣፊና በተቃዋሚ ድርጅት መሀል ያለው መሰረታዊ ልዩነት ከተደበሰበሰ መጨረሻው ከቶም አያምርም። ሕዝብም በተለይም ከተሜው፣ ንዑስ ከበርቴውና በየባዕድ ሀገሩ ያለው ይህን ልዩነት መረዳት አቅቶት ለፎክረ ሁሉ ካጨበጨበ ፣ ገንዘቡን ከለገሰ ፣ የትላንት ፀረ ሕዝቦች ዛሬ ታጋይ ተቃዋሚ ነን ሲሉት ንስሐ ይቅደም ካላለ ፣ ከመ ቅፅበት የትናንት ወያኔን የዛሬ አርበኛ ማለትን ካልተው፣ በራሱ ላይ መከራን በማምጣት ቢከሰስ ቢወቀስ ቢቀበል ይገባዋል። ሕዝብ እንደ ወያኔ ባለሁለት ጉድጓድ ዓይጥ አይደለምና ላላቸው አንዲት ሀገር ህይወቱን ሊለግስ ሲነሳ በደንባራ በቅሎዎች ሊመራ አይገባውም። ፀሐዩ ንጉሥ፣ ጌቶች፣ ልዑል ፣ ራስ፣ ደጃዝማች ብሎ ከመሬት መደፋቱ ዛሬ ዶክተር፣ ፕሮፌሰር ኢንጂነር ዳኛ-ጠበቃ በሚል ተተክቶ ራሱን በጭፍን ለግለሰቦችና በትግል ተፈትነው ወይያቸውንና ቁርጠኝነታቸውን ላላስመሰከሩ የመገዛት ባህል መወገድ አለበት። የዴሞክራሲ ትግል አፋዊ ዘመቻ ሳይሆን በትግሉም በራሱ ይዘትና አካሄድ ለውጥን ያዘለ መሆን አለበት። ለለውጥ ቆመናል እያሉ ስገዱልኝ ማለት፣ ትምክህት ጥበት ማንፀባረቅ፣ ለፍቶ አደሩን ሀዝብና ሴቶችን መናቅ፣ ዘረኝነት ወዘተን ማስፋፋት የሚፈቀድ ሊሆን አይችልም። የድርጅትም ድክመት ጥንካሬ በእብድ እሁድ በአንድ አዳራሽ በሰበሰበው ሰው ቁጥር የሚተመን አይደለም። በሞቅ ሞቅ ጊዜ፣ እንኳን ሰው ወፋ ለውጥን ሲያዜም ከመድረክ ወጥቶ መሪ መሆን ከባድ አይደለም--እንዲያውም ለአፈ ጮሌው የሚያመች መሆኑን ከፈረንሳይ አብዮት ጀምሮ በሻለቃ መንግሥቱም ታይቷል። የድርጅት ጥንካሬ የሚገመተው ባለው መዋቅር፣ ዝግጅት፣ ሙያተኛ አሰራር፣ ዲሲፕሊንና ፅናት ነው። እነዚህን ያጣ ድርጅት ዛሬ ቢገን ነገ ሁናቴው ሲጠጥር የላላ ነውና ይፈርሳል፤ ይበታተናል። በጨለማው ጊዜ ክብሪት መጫር ነው ዋናው። ሲደይን ከጨለማው አልፎ ከከብን ማየቱና መፅናቱ። ይህን ሀቅ ስቶ ለድርጅቶች መፈራቀቅና መፈረካከስ ሌላ

አልባሌ ምክንያቶችን መፈለግ በራስ ላይ ቀቢፀ ተስፋን ማስፈን ነው። የሆነ ድርጅትንም ብቸኛ መሪ ብሎ ማወደስ፤ የሁሉንም የጋራ ጥረትና ትብብር ከመሻት ይልቅ የሌሎችን መፍረስ በመፈለግ ክፍፍልን ማስፈንም ጎጂ መሆኑ እየታየ ነው። ከፖለቲካ እስረኛ አንፃር እንኳን ከእገሌና እገሊ ት ውጪ ሌሎቹ ይደየኑ ይሰቃዩ ብለው ስማቸውን የማያነሱ ንቁ ነን ባዮች ጥቂት አይደሉም። እኛን ብቻ ደግፉ እንጂ በአጭር ጊዜ የድል ባለቤት እናረጋችኋለን ብለው ስለ ገፈርሳ ደፈጣ ያወሱንና ዛሬም በየወረቀቱ የወያኔን ወታደር የሚገሉና የሚማርኩልንን አላጣንም። ውጤቱ ባዶ ሆነ እንጂ!

ደግመን ደጋግመን የሕዝብ ኅራን ድክመት መመርመርና በድፍረት ደክመቶችን አውቆ መፍትሄ መሻቱ ዋና ስራችን ሊሆን የሚገባው ነው። የሕዝብ ጠላት ማን ለመሆኑ ሕዝብ ምንም ብዠታ የለውምና ነው። ስለ ወያኔ ፀረ ኢትዮጵያዊነት ነጋ ጠባ መለፈፉ ፋይዳ የለውም-- ዜናነቱ ካከተመ ዓመታት አልፏል። ዋናው ጉዳይ የወያኔ አገዛዝ መወገዱ ነው። ይህ ደግሞ የማይሆነው ወያኔ ጠንካራ ሆኖ ሳይሆን ተቃዋሚዎቹ ደካማ መሆናቸው፤ ሕዝብ በበቂ ባለመደራ ጀቱና ትግሉ ባለመጠናከሩ የተነሳ ነው። ለዚህም ነው የላላውን መወጠር ላይ ሁሌም ትኩረት በመስጠት እንደ ኋያ የሚያሸምደምዱንን በነቂስ እያወጣን እናርም እናስወግድ የምንለው። ሰዎችን-- ያውም በመከራ በበቂ ሳይፈቱ-- ጣዖት ደረጃ አናድርሳቸው፤ ወር የታሰረውን ማንዴላ አንበል ያልነውም ከዚህ በመነሳት ነበር። ይህን መገንዘብ ያቃቃቸው ግን ገንቢ ጥቆማን በስድብና ዘለፋ ደረጃ ወስደው አቅም ጠፍቶ እንጂ በክብረ ነክ ሊወነጅሉን ቃጥተዋል። ለነገሩ የሀገር አርአያዎች ሞልተው ባዕዳንን ፍለጋ ምን አስፈለገ ? ስንት ዓመት በእስር የማቀቁ ጀግኖች የሉንም? እነ አበራሽ ጠፍተው ነው በርማ ድረስ አምሳያ ፍለጋ ጉዞ ያስፈለገው? ከዚህ ባሻገር ወዳጅን ማስፋት ማበርከት በሚል እባብን ወደ ጉያ ማስገባቱ ጅልነት ከመሆኑ ሌላ ሕዝብና ሀገርን የሚጎዳ ነው ብለን አሳስበናል። ወዳጅን ማን ጠልቶ ግን ተደናግሮ ጠላትን ወዳጅ ብሎ ማቀፉ ለሞት የሚዳርግ ሆኖብን ነው። እየተንገዳገደ ያለውን አገዛዝ በሌላ መንገድ እስትንፋስ ሊሰጡት የተነሱና የፖለቲካ ምርጫቸው ያው የአገዛዙ የሆኑ ክፍሎችን ወዳጅ ብሎ ማቀፉ ብልህነት ሳይሆን አንገትን ለአራጅ ማመቻቸት ነው። በሬ ለአራጅ። ስልጡን ፖለቲካ ራስን ማጥፋት ሆኖ የተገኘው ለዚህም ነው። ፖለቲካ ብለው ሀላፊነት የጎደለው ትንተና እያቀረቡ የአስመሳይ ጠንቋ ይ ክታብ-መፍትሄ የሚያቀርቡትም ትግሉን እያዳከሙት ነው። የወያኔ አገዛዝ ተቃዋሚ ነን ያሉትን ማደናቀፉ የሚጠበቅ ነው፤ ጠልፎ ሊጥላቸው መቃጣቱ ለህልውናው አስፈላጊ ነው። በዚህ ላይ ማማረፍ መፍትሄ አያመጣም። ዋናው ድክምት ውስጣዊ ነው--ለጠላፊ መመቻቸቱ ነው ጥፋት።

ድርጅቶቹ ራሳቸውን ከጥቃት ሊከላከሉ አልቻሉም። ድክመቶችን አውጥቶ መፍትሄ መሻት ተገቢ ቢሆንም ገበናን በአደባባይ አስጥቶ ለጠላት ራስን ስለባ ማድረግ ደግሞ ትግልን የሚጎዳ መጃጃል ነው። በወንድሜ ግንባር ደም አልይበቱ የከርሞ ወሬ ሆኖ ቀርቶ ሲያሳዝነን ምስጢር

የባቄላ ወፍጮ አይደለም የተባለው ደግሞ ተዘንግቶ የድርጅቶች ውስጣዊ ይዘትና ችግር በራዲዮ ወደ.መ. በወያኔ ጋዜጦች የሚተላለፍ ሆኗል። በአሁኑ ጊዜ በመግለጫና በድረ ገፅ--ፓልቶክ ሃላፊ ነት አልባ በሆኑ ግለሰቦች አማካይነት የድርጅቶች ገበያ ተሰጥቶ ወያኔ እያገላበጠው ነው። የወያኔ ድረ ገፅ የሆነው አንዱና አዲስ አበባ የሚታተም ሌላ የነሱው ጋዜጣ በተደጋጋሚ የአንድ ድርጅትን አሳፋሪ ንትርክና መግለጫ እያተሙ በመቧረቅ ላይ ናቸው። ሌሎች ደግሞ ተዋዋሚን ደገፍን ብለው ተቃዋሚን ሲሰድቡ፤ መሪዎችን ሲዘልፉና ክፍፍልን በማስፋፋት ወያኔን ወደዱም ጠሉም ሲጠቅሙ እየታዩ ናቸው። ግርግር ለሌባ ያመቻልና ነውናም የወያኔ ስርጎ ገበቻ አመቺና አመርቂ ክፍተትን አግኝተው አፍራሽ ተልዕኮአቸውን እያካሄዱ ናቸው። ጥፋቱ የማን? የወያኔ ሳይሆን የድርጅቶቹ የራሳቸው ፤ የራሳችን ነው። ይህ መታወቅና መታመን አለበት። ቅራኔን አያያዝ አልቻሉም ብለው የቀድሞዎቹን የሚወቅሱ ዛሬ ራሳቸው ችግራቸውን በውስጣቸው በአግባብ ይዘው በመፍታት ፈንታ የጠላትን ልብ በደስታ በሚሞላ መንገድ በአደባባይ እየተወነጃ ጀሉ ይሰነጣጠቃሉ። ማን ተጠያቂ? የድርጅትን ምስጢር መያዝ መቻል መጀመሪያ ነው--ለህልውና ወሳኝ ጉዳይ።

በርካታ በባዕድ ያሉ መጤ ፖለቲከኞች ጥራዝ ነጠቅነትን አዝለዋልና ያሉበት ሀገር የፖለቲካ አደር በኢትዮጵያም የሚነፍስ ይመስላቸዋል። የኢትዮጵያ አደር መከራና ሰቆቃን፤ ላብና ደምን፤ ግፍና ሥቃይን የሚከረፋ መሆኑን ማወቅ ተስኗቸዋል። ሕዝብ ይላሉ እንጂ የሕዝብ ብሶት ለነሱ ባዳ ነው። ከብዙሃኑ አንፃር ሲታዩም የደላቸው ሀብታሞችም መሆናቸው መጠቀሱ አግባብ ያለው ነው። በባዕድ ሀገር ያለው ነፃነት በሀገር ያለ ይመስል ግልፅነት በሚል መርህ የድርጅትን ምስጢር በአደባባይ ሲያሰጡ ወያኔ ተጠቃሚ ይሆናል። ግልፅነት ብለው ባመጡት ግልብነት ጮሎው ወያኔ ሳሩን ያጭዳል፤ አበባውን ዜጋ ይቀጥፋል፤ ያፍናል፤ ያጠቃል። የድርጅቶች ዕቅዶች በእንጭጩ የሚቀጩበት አንዱ ዋና ምክንያት ይህ ነው--ምስጢር ሊጠበቅ ባለመቻሉ። የሀገራችን ትግል በባዕድ ሀገር መድረኮችና ስብሰባዎች፤ በድረ ገፆች ደረጃ ተወስኖ የሚካሄድ ቢሆን ኖር ምስጢር የሚለው መጥበቁ ባላስፈለገ ነበር። ትግላችንን በሀገር ቤት ከሆነ (መሆንም አለበትና) በሀገራችን ያለው አገዛዝ ደግሞ አፋኝና ጨፍጫሬ ነውና ምስጢር አልባ ትግል ከንቱ ከመሆኑ አልፎ ሊታገሉ የሚጥሩትን ያስጠቃል፤ ያስገድላል። እነ እገሌን አደናግረን እንጠቀምባቸውን የይፋ ውይይት እነ እገሌ ራሳቸው እየሰሙት ነው። ያሳዝናል ወይስ ያስገምታል? ትግልም ሲባል በተደጋጋሚ እንዳልነው አገዛዙ በሚከፍተው በር --ገርበብ ብሏል ብሎ-- ዘው ብሎ ከወጥመድ መግባት ሳይሆን አገዛዙን በሚያስጨንቅና በሚያሸብር ደረጃ ትግልን ማካሄድ ነው። በኑሮ ውድነት ዙሪያ በደቡብ አፍሪካ በሰሞኑ የተካሄደው ትግልና አድማ የቅርብ ምሳሌ ነው። የአኛዎቹ የኑሮው ውድነት ሳይነካቸው ቪላ ሲገነቡ ሲገዙ ማየት ተገደናል። ለዚህም ነው ሕዝብ የራሱን ስርዓት በራሱ ለማስፈን ሕዝብ ቢጭኑት አህያ ቢወጡበት ፈረስ ሆኖ መገኘት ማቆም ያለበት። ለጭቆናና በደል ቻይነትና ትዕግስት የሰውን ልጅ ሰብዕና ይፃረራል። ለዚህም ነው ሕዝብ ጠላቱን ማወቅ ብቻ ሳይሆን ባለው አቅምና ችሎታም ጠላቱን ማቸነፍ እንደሚችል እምነት እንዲኖረው ማድረግ የሚገባው። ጠላትን መጥላት ብቻ አይበቃም--ጥላቻን መሰረት አደርጎ ታግሎ

ማስወገድ ያስፈልጋል። ምን አቅም አለን እቅሮ እሮ ስህተት ነው። ኃይል የሕዝብ ነው የሚለው ባዶ መፈክር አይደለም። ሕዝብ በተደራጀ መልክ አገዛዙን ማሸመድ መድ ይችላል። በቅርቡ አንድ ተቃዋሚ በሉኝ ባይ የወያኔ አገዛዝ አባል የነበረ ግለሰብ የኢትዮጵያን ጦር አትከፋፍሎ ብሎ ሊያስጠነቅቅና ሊመክር ሲሞክር ተደምጧል። በዚህም ሰልፉ ከማን ጋር መሆኑን ዳግም አረጋግጧል። በተገባቢጦሽ ነው ሀቁ--ሕዝብ ድልን ይቀዳጅ ዘንድ ወይም ለማሸነፍ የወያኔን ጦርና የአፈና ኃይል መከፋፈልና አቅመ ቢስ ማድረግ ያስፈልገዋል። ወታደሮችና መኮንኖች ለወያኔ መታዘዝን ትትው ከሕዝብ ጎን እንደሚሰለፉ፤ እንዲያምፁ መቀስቀስም ግዳጅ ነው። የወያኔ ፀረ ኢትዮጵያ አገዛዝ በሥልጣን ያለው በአፈና ሀይሉና ጦሩ በመጠቀም ነውና ይህን መመኪያውን መከፋፈልና ማዳከም የትግላችን ዋና ስራ ነው። ወያኔው አጉል ተቃዋሚ በመሰረቱ የወያኔ ስርጉ ት እንዲቀጥል ፈላጊ ነውና ጦሩን አትከፋፍሎት የሚል መሰሪ ጥሪውን ለሀገር ያሰበ መስሎ አስደምጧል። የሀሳዊ መሲህ መፈክሮች ብዙ ናቸው። ነቅተን ሀቀኛውን ከአደናጋሪው መለየት መቻል አለብን።

በትግል ለተሰማራ ወይም ሊሰማራ ለቆረጠ ሕዝብ፤ ከፊቱ ፅልመት የሆነ አረመኔ ጠላት ለተገደገ ደበት ሕዝብ ከግቡ ለመድረስ ሲነሳ አንዱ ትጥቁ ታሪኩ ነው። በደም የተገበየውን ታሪክና ቅርስ የራሱ ማድረግ አለበት። ታሪኩን ማስከበር ይገባል። የኢትዮጵያ ጠላቶች በሞላ በቅድሚያ ሩምታቸውን የሰደዱት በሀገራችን ታሪክ ላይ ነው--የዚህን ሀቅነት ከሙሶሊኒ ግራዚያኒ ጊዜ እስከ ወያኔና ጠባባች ዘመቻ ያየነው ነው። ታሪክን በአንድነት ማጠናከሪያና መሰረትነት መጨበጥ ማስከበር ከተቻለ የሕዝብ የጋራ ትግል እውን ይሆናል። ከጥንት ጀምሮ እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ ደግሞ ስንቱ ጀግና ሕይወቱን የለገሰበት/የለገሰችበት መራራ ትግል ተካሂዷል። ብዙ ተመክሮ ተገብይቷል። ይህን ሰፊ ተመክሮ የሚያክቸለችሉ ሕዝብን ቅርስ ያሳጠታል፤ ትጥቅ አልባ ያደርጉታል። ከድልም ከሽንፈትም፤ ከድክመትም ጥንካሬም እንዳይማር አድርገውና አውረው ለአረመኔ ጠላት እርቃኑን አጋልጠው ይሰጡታል። ለዚህም ነው በበኩላችን የታሪክ ቅርስና ሀቅን በተመለከተ ከሀሰት ነጋዴዎች ጋር ግብግብ የቀጠልነው። የተሰዋው ትውልድ ቅርስ ለሚታገለው የዛሬው ትውልድ ትጥቁ ነው። የአሁኑ ወቅት በርካታ ፖለቲከኞች የሀገራቸውን ሳይሆን የባዕዱን ታሪክና ቅርስ ያውቃሉ። ትላንት የተካሄደውን ትግል በተመለከተ ያላቸው ግን ዛቤ ገለባ ነው። በመሆኑም የወያኔን መሰረታዊ ይዘት በተመለከተ፤ ወያኔን ከውልደቱ ጀምሮ በመታገል የተከፈለውን ዋጋ፤ ማን ኢትዮጵያን ሲያደማ እንደነበር ወዘተ የሚያውቁት የለም ማለት ይቻላል። የድርጅት ሰፊ ተመክሮ እያለ የትላንቱን ስህተት ይደግማሉ። አስመሳዩና በተለምዶ አነጋገር የመንደሩን አውደልዳይ በቆራጥ መሪነት ይወስዳሉ። መራራው ትግል ምሬቱ ምን ላይ መሆኑን አያውቁም፤ ለማወቅም አይፈልጉም። ለማወቅ ከመጣር በፊት አውቀናል ብሎ ሰበካ መጀመሩን ይመርጣሉና የተባ ምላሳቸው ብረት መጨበጥን ይተካል። በአጭሩ ስለ ትግል የማያውቁ የትግል ቅኔ ሊያስረዱን ቦታ ይይዛሉ። ይህ መቆም አለበት። ይህን ስንል ደግሞ ያው እንደተለመደው እኛ ብቻ አዋቂ ብለው ተሰይመው ሰደቡን የሚሉ አይጠፉም። ይህ

ድምዳሜ ስህተት ነው። ገንቢ ሂስና ጠቃሚ ጥቆማ የሚያቀርብ ወዳጅ እንጂ ጠላት አይደለም። አማርኛነቱ አጠያያቂ ቢሆንም በእውነት ከሀገር አንታገል ካልን “ መማማር” አለብን። ሁሉም የሚያውቀውንና ተመክሮውን ማስተላለፍ አለበት። የዚያ ቆራጥ ትውልድ ተመክሮ በሆነ ምክንያት የሚጎመዝዛቸው ካሉ ከቅርቡ ከ1997 ምርጫና ትግል እንኳን ብዙ ተመክሮ በመገብዩ ት ዳግም ከመሰል ስህተት ሊርቁ ይችላሉ። ለቀጣዩ ትግል ምን መንገድ፤ በነማን መሪነት ለሚለውም አሁን እየተሰጠ ካለው መልስ የተሻለና የተስተካካለ መልስ መስጠት ይቻላቸዋል። አለበለዚያ ስህተት እየተደጋገመ ፤ግርግሩ እየደመቀ ፤ አስመሳዮቹ መድረክ እየነጠቁ፤ ወዳጅ ያልሆነው እየታቀፈ ፤ድርጅቶቹም በአደባባይ ራሳቸውን አያቀላሉ፤ እየተነካከሱ ብስጭትና ቀቢፀ ተስፋ ይሰፍናል። መክፈልት ሲሉ መቅሰፍት። ጠላታቶቻችንም ይፈነድቃሉ።

ለዚህም ነው ሰነፍ ቢመክሩት ውሀ ቢወቅጡት ከመባል ያድነን ማለት የተገደደነው።